

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců
JUDr. Václava Štencla, MA a Mgr. Jana Jiráska, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **Ing. I. O. S.**, narozená dne X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Ing. Ondřejem Lichnovským
sídlem Palackého 151/10, 796 01 Prostějov

proti
žalovanému: **Magistrát města Prostějova**
sídlem nám. T. G. Masaryka 130/14, 796 01 Prostějov

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o přestupku vedeném
pod sp. zn. OOOZ 113/2021 Do,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalovaný vydal dne 22. 1. 2021 příkaz sp. zn. OÖZ2 113/2021 Dö, č. j. PVMU 9650/2021 16a (dále jen „příkaz“), kterým uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku dle § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o některých přestupcích“). Přestupku se měla žalobkyně dopustit tím, že dne 29. 12. 2020 v 11:30 hod. a déle v supermarketu Albert na Plumlovské ulici v Prostějově neuposlechla výzvy strážníka městské policie, aby předložila doklad totožnosti a aby si nasadila roušku tak, aby jí zakryla nos a ústa. Za přestupek uložil žalovaný žalobkyni pokutu ve výši 5 000 Kč. Dne 22. 12. 2021 podala žalobkyně proti příkazu odpor. Jelikož považuje odpor za včasný, má za to, že žalovaný je v řízení o přestupku nečinný. Žalovaný naopak považuje odpor za opožděný, žádné řízení podle něj tudíž není vedeno. Jádrem sporu je otázka, kdy byl žalobkyni doručen příkaz, a v závislosti na tom, zda žalobkyně podala odpor včas.

II. Stanoviska účastníků řízení

2. Žalobkyně se domáhá toho, aby soud žalovanému uložil povinnost rozhodnout o odporu žalobkyně podaném dne 22. 12. 2022. Namítá, že o existenci příkazu se dozvěděla až v okamžiku nahlížení do spisu. Zákonná lhůta pro podání odporu začala běžet až 22. 12. 2021. O příkazu se nedozvěděla ani od partnera, ani z poštovní schránky, kterou v místě doručování neměla. Žalovaný o podaném odporu dosud nerozhodl.
3. Žalovaný ve svém vyjádření rekapituluje skutkový stav a uzavírá, že zastavením řízení Krajským úřadem Olomouckého kraje bylo řízení ukončeno a již není povinen žalobkyni vyrozumět o tom, že její odpor byl opožděný. O tom byla žalobkyně dostatečně obeznámena. Navrhuje proto, aby soud žalobu zamítl.

III. Posouzení věci krajským soudem

4. Krajský soud v Brně shledal, že byly splněny podmínky řízení (žalobkyně vyčerpala prostředky ochrany proti nečinnosti) a žaloba byla podána včas (do jednoho roku od uplynutí zákonem předpokládané šedesátidenní lhůty pro vydání rozhodnutí po podání odporu dle § 94 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich). Soud proto přistoupil k posouzení jednotlivých žalobních námitek na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř. s.“) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Namítaná nečinnost má spočívat v nevydání meritorního rozhodnutí v řízení o přestupku žalobkyně. Jelikož v tomto řízení byl vydán příkaz dle § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), bylo by možné závěr o nečinnosti učinit pouze v případě, že proti tomuto příkazu byl podán včasný odpor. Podle § 150 odst. 3 věty druhé správního řádu totiž platí, že podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřipustný nebo opožděný odpor. V případě, že účastník řízení podá odpor opožděně, má správní orgán podle věty třetí tohoto ustanovení povinnost jej o této skutečnosti vyrozumět. Opožděný odpor však nemá za následek obnovení původního přestupkového řízení, ani zahájení nového řízení, a správní orgány proto nejsou povinny ve věci vydávat žádné rozhodnutí.
6. Je proto nutno posoudit, zda žalobkyně podala odpor ze dne 22. 12. 2022 včas či nikoliv. Žalobkyně tvrdí, že odpor byl včasný, neboť příkaz jí nebyl řádně doručen a dozvěděla se o něm až dne 22. 12. 2021, kdy nahlížela do spisu. Žalovaný se (zřejmě v důsledku toho, že tuto otázku žalobkyně v žalobě nerozvádí) k okamžiku doručení příkazu vyjadřuje taktéž

pouze obecně s tím, že příkaz doručoval na tehdejší adresu trvalého pobytu v Rousínově a příkaz byl žalobkyni doručen fikcí. Je zcela zjevné, že okamžik doručení, jakož i argumenty pro závěr o tom, kdy měl být příkaz doručen, jsou zcela klíčovou a ústřední otázkou projednávaného sporu. Paradoxně však v řízení před soudem není vedena mezi účastníky řízení na toto téma prakticky žádná polemika, a jádrem soudního přezkumu se tak stává otázka, která byla předmětem výměny názorů mezi žalobkyní a žalovaným pouze v rámci rozhodování o neplatnosti doručení příkazu. Jestliže však žalobkyně na tuto polemiku nijak nenavázala ve své žalobě, lze předpokládat, že nadále již konkrétní úvahy správních orgánů nerozporuje (viz zejména druhý odstavec na straně 2 usnesení Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru majetkového, právního a správních činností ze dne 4. 11. 2022, č. j. KUOK 115846/2022). Soud je totiž při přezkumu zákonnosti postupu správního orgánu (včetně nečinnosti) vázán žalobními body. Tato skutečnost vyplývá již z povahy řízení o ochraně proti nečinnosti správního orgánu, které lze zahájit pouze na základě žaloby. Je to tudíž vždy žalobce, kdo v žalobě stanoví rozsah soudního přezkumu tím, že poukáže na konkrétní vady postupu, závěrů či dílčích úvah žalovaného.

7. Při absenci relevantní argumentace žalobkyně soud proto pouze ověřil, zda doklad o doručení příkazu vykazuje všechny náležitosti, pomocí kterých lze učinit závěr o jeho doručení. Správní spis obsahuje obálku, z níž lze zjistit, že zásilka obsahovala příkaz a byla doručována na adresu trvalého pobytu žalobkyně (X). Adresát nebyl zastižen, zásilka byla uložena dne 4. 2. 2021 a dne 16. 2. 2022 byla vrácena žalovanému z důvodu, že adresát neměl v místě domovní schránku. Z obálky je odtržena chlopeň, která měla v místě doručování (nikoliv nutně v domovní schránce, ale na jakémkoliv jiném vhodném místě – např. vstupní dveře) adresáta informovat o uložení zásilky. Z obálky lze učinit závěr, že příkaz byl žalobkyni doručen fikcí dle § 24 odst. 1 správního řádu dne 15. 2. 2021. Žádnou ze skutečností takto zjištěných z předmětné obálky žalobkyně v žalobě nerozporuje.
8. S ohledem na to, že příkaz byl žalobkyni podle obsahu správního spisu doručen dne 15. 2. 2021, lhůta pro podání odporu podle § 150 odst. 3 správního řádu žalobkyni uplynula dne 23. 2. 2021. Odpor podaný dne 22. 12. 2022 je proto nutno považovat za opožděný. Jelikož bylo přestupkové řízení pravomocně ukončeno a opožděným odporem nedošlo ke zrušení příkazu, není žalovaný nečinný.
9. Soud dodává, že výše uvedené závěry nejsou v žádném rozporu s úvahami vyslovenými v usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 7. 9. 2022, č. j. 41 A 29/2022-39. Z tohoto usnesení totiž plyne pouze to, že správní orgány měly odpor žalobkyně vyhodnotit primárně tak, že žalobkyně nežádá o určení neplatnosti doručení příkazu, nýbrž namítá, že jí nebyl příkaz doručen. Krajský soud v daném usnesení nehodnotil, zda příkaz byl či nebyl žalobkyni řádně doručen a kdy. Popsal pouze v obecné rovině správný způsob ochrany proti nezákonnosti, kterou žalobkyně namítá. Žalobkyně tento způsob ochrany využila a díky tomu také mohl proběhnout věcný přezkum zákonnosti postupu žalovaného ze strany soudu. V rámci tohoto věcného přezkumu však soud shledal, že žalobkyně podala odpor opožděně, a žalovaný proto není nečinný.
10. Pro úplnost lze uvést, že předmětem tohoto soudního řízení nemohla být případná nečinnost žalovaného při vydávání vyrozumění o tom, že odpor žalobkyně byl opožděný. Jednak se ochrany před takovou nečinností žalobkyně nedomáhala (domáhala se vydání rozhodnutí, nikoliv vyrozumění), jednak by se nejednalo o nečinnost ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s., neboť nejde o nečinnost spočívající v nevydání rozhodnutí ve věci samé (vyrozumění o opožděně podaném odporu není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.) nebo osvědčení. V každém

případě je však z obsahu správního spisu zřejmé, že žalobkyně byla podrobně informována o důvodech opožděnosti jejího odporu, byť nikoliv samostatným vyrozuměním.

IV. Shrnutí a náklady řízení

11. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení neshledal žalobu důvodnou, a proto ji zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s.
12. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Podle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 3. května 2023

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu